

Arrest

nr. 80 508 van 27 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat, E. VINOIS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 2 november 2009, verklaart er zich op 3 november 2009 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 27 januari 2012, dezelfde dag verstuurd.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van origine Kuchi (nomade) te zijn. U stelde bij aankomst in België minderjarig te zijn. U werd geboren in het dorp Bedak, district Pul-i-Alam, provincie Logar. Daar woonde u tot uw vertrek naar België. Uw vader stierf ongeveer vijf à zes jaar geleden en sindsdien stopten jullie met rondtrekken, verkocht uw moeder jullie schapen aan uw schoonbroer en vestigden jullie zich in Bedak. U hielp uw moeder af en toe met koken en uw broers – T. en H. - waren lid van de taliban en zamelden op die manier geld in. Zij zetten u onder druk om ook toe te treden tot de taliban. U en uw moeder wilden dit niet. Op een dag was u bij uw schoonbroer (de man van uw zus Z.)

toen het Afghaans nationaal leger (ANA) bij u thuis langskwam. Uw moeder stuurde uw neef – O. - naar u om u te waarschuwen niet naar huis te komen. U overnachtte bij uw zus en de volgende ochtend kwamen de Amerikanen langs bij u thuis. U was op dat moment nog steeds bij uw zus. Hierna besloot u Afghanistan te verlaten. Uw schoonbroer regelde een smokkelaar en op 2 november 2011 kwam u aan in België. Een dag later diende u een asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legt u uw 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument) voor, uitgereikt op 16-jarige leeftijd in het jaar 1387 (2008)."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent uw zelfverklaarde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Zo blijft uw relaas erg oppervlakkig. U kunt noch over het bezoek van het ANA bij u thuis noch over het bezoek van de Amerikanen enige details geven. U zegt over dit eerste bezoek enkel dat "uw neef u vertelde dat het ANA is langs geweest en dat u niet weet hoe dit gekomen is" (CGVS vragen 74, 120-125). Bovendien deed u geen enkele moeite om meer over dit voorval te weten te komen. U vroeg uw neef – O. - niet om extra informatie en u trachtte evenmin uw moeder te contacteren om te informeren naar wat er precies gebeurd was of naar haar veiligheid (CGVS vragen 121-122). Dat u hierover niet gedetailleerder en meer doorleefd kan vertellen komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Het feit dat u niet echt weet wat er eigenlijk gebeurd is op het moment dat het ANA bij u thuis kwam en hier ook geen verdere pogingen toe ondernam, getuigt van een absolute desinteresse in wat er zich precies heeft afgespeeld. Deze onverschilligheid laat toe dat de door u voorgehouden vrees sterk gerelativeerd kan worden. Indien het ANA zou langs geweest zijn en u werkelijk zou gevreesd hebben voor uw veiligheid kan er redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat u meer moeite zou gedaan hebben om de ware toedracht te achterhalen of op z'n minst proberen te weten te komen waarom ze nu eigenlijk bij u thuis zijn gekomen en wat zij precies hebben gezegd of gedaan. U hebt geen enkel idee waarom ze zijn gekomen en het enige wat u over hun redenen kan vertellen, is puur giswerk. Zo verklaart u zelf op de vraag hoe u wist dat de Amerikanen en het ANA voor u kwamen, "dat u dat dacht, dat uw broers de taliban naar u gestuurd hadden om u op te halen". Ook in andere verklaringen laat u duidelijk uitschijnen dat u geen enkel idee heeft waarom het ANA en de Amerikanen naar jullie huis waren gekomen (CGVS vragen 74, 120, 129-130, 141). Nochtans blijken deze feiten voor u voldoende ernstig te zijn om het besluit te nemen uw land te verlaten. Dit valt niet te rijmen met uw absolute gebrek aan informatie aangaande wat er toen precies bij u thuis - in uw afwezigheid - is gebeurd. Bovenstaande opmerkingen gelden ook voor het bezoek van de Amerikanen waarover u enkel zegt "dat ze alles doorzochten en een brief achterlieten" (CGVS vraag 135). Opnieuw blijft u erg vaag en oppervlakkig. Wanneer u gevraagd wordt te vertellen wat er in die brief stond, zegt u "dat u die brief niet gezien hebt en uw schoonbroer die had" (CGVS vragen 136-138). Dit is geen afdoende verklaring voor het feit dat u niet weet wat er in die brief stond. U verbleef bij uw schoonbroer, dus had u gemakkelijk die brief kunnen vragen of iemand kunnen zoeken om deze voor u te vertalen. Dat u wederom geen enkele poging deed om meer te weten te komen over de inhoud van deze brief, nochtans een cruciaal gegeven, tast de ernst van uw vrees ernstig aan. Op die manier wekt u doorheen uw verklaringen de indruk dat wat er precies was gebeurd u weinig kon schelen. Ook wanneer u gevraagd wordt naar uw reactie op het moment dat u hoorde dat het ANA of de Amerikanen aan uw deur waren geweest reageert u vrij apathisch. U beschrijft uw reactie zeer oppervlakkig en vertelt enkel over uw vermoedens over de redenen van hun komst (CGVS vragen 123-125). Door uw onverschilligheid en apathie betreffende deze gebeurtenissen - die desalniettemin een enorme impact hebben gehad op uw leven gezien uw plotse vertrek uit Afghanistan hierop volgend - kan er ernstig getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien geeft u tegenstrijdige informatie in verband met wie de eerste keer aan uw deur stond: in de vragenlijst van het CGVS (opgesteld door een administratief medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 maart 2011) vertelt u dat het de politie was die was gekomen en tijdens het gehoor beweert u dat dit het ANA was, dus militairen (CGVS vraag 127). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, zegt u dat u "tegen alle twee hetzelfde zegt" (CGVS vraag 128). Deze verklaring is niet afdoende aangezien er mag verwacht worden dat iemand de politie en het ANA uit elkaar kan houden. Uw desinteresse voor het gebeurde wordt nog eens extra in de verf gezet doordat u ook, toen u uit Afghanistan vertrokken was, geen stappen hebt ondernomen om meer nieuws over de 'invallen' van het ANA en de Amerikanen bijeen te sprokkelen. U hebt regelmatig contact met uw schoonbroer en ook uw moeder hebt u in tussentijd gehoord. U bent dus perfect in de mogelijkheid om hier nieuws over te vergaren. Dat u dit niet gedaan heeft, is nefast voor de geloofwaardigheid van

uw beweerde vrees voor vervolging (CGVS vragen 154-158). Daarnaast is het - indien uw broers werkelijk lid van de taliban waren en aangezien iedereen volgens u daarvan op de hoogte was - weinig waarschijnlijk dat het ANA en de Amerikanen u zouden komen zoeken en niet gewoon zouden wachten tot uw broers nog eens naar huis kwamen of enkel naar uw broers zouden komen vragen zonder dat u in het bijzonder hierbij zou worden gevisieerd (CGVS vragen 99, 159). Dat het ANA of de Amerikanen niet wisten wanneer uw broers zouden thuiskomen, is geen afdoende verklaring voor het feit waarom zij dan u zouden viseren en vervolgen. Dergelijke informatie konden zij ook via uw moeder proberen te weten te komen. Wanneer het werkelijk om taliban gaat, kan er van uit gegaan worden dat alles in het werk gesteld wordt, door de Amerikanen of het ANA, om deze personen op te wachten en te arresteren. Verder blijkt uit uw verklaringen dat er zwaar getwijfeld kan worden aan uw bewering dat uw broers u onder druk zetten om toe te treden tot de taliban en dat u onder meer daarom Afghanistan diende te verlaten. Hoewel u stelt dat uw broers lid waren van de taliban en u onder druk zetten om hen te vervoegen, blijkt u bitter weinig informatie te hebben over de activiteiten van uw broers, hun commandanten en de structuur of organisatie van de taliban (CGVS vragen 75, 100-111). U vertelt enkel algemeenheden zoals "ze hebben allemaal een lange baard en een lange tulband". U weet enkel dat ze "om de twee-drie maanden 's avonds thuis kwamen en als u terug wakker werd, waren ze terug weg" (CGVS vraag 75). U kent ook geen enkele talibancommandant bij naam en wanneer u gevraagd wordt wie Mahammad Rafiq Kochi (een lokale talibancommandant) is, blijft u het antwoord schuldig (CGVS vragen 105-107). Nochtans kan worden verwacht dat u beter op de hoogte bent van de structuur en leiders van de lokale taliban aangezien uw broers "al zo lang u weet bij de taliban zijn" (CGVS vraag 87). Daar uw broers u regelmatig vroegen om met hen mee te gaan bij de taliban is het erg vreemd dat u niet beter op de hoogte bent. Dat u hierover helemaal niets hebt opgepikt is zeer onwaarschijnlijk. Bovendien weet u evenmin wie de twee taliban waren die uw broers telkens vergezelden en die in dezelfde ruimte zaten wanneer u met uw broers praatte. Dat u zo goed als geen specificaties over hen kunt geven en zelfs hun namen niet kent is niet plausibel (CGVS vragen 79-83). Deze mannen kwamen immers regelmatig bij jullie thuis. Voorts hebben uw broers volgens uw eigen verklaringen u nooit bedreigd (CGVS vraag 142). Uw geloofwaardigheid wordt verder ook ondermijnd door uw verklaringen aangaande uw minderjarigheid. Op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd op 19 november 2009, werd besloten dat u op die datum (intussen ruim twee jaar geleden) een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,3 met een standaarddeviatie van twee jaar een goede schatting is (zie beslissing Dienst Voogdij, dd. 30 november 2009, toegevoegd aan het administratief dossier). In dit verband stelt u dat u uw eigen geboortedatum niet kent en enkel de geboortedatum heeft gegeven die u werd ingefluisterd door de smokkelaar (CGVS vraag 21). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat er aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Bovendien dient er naar aanleiding van uw verklaringen voor het CGVS ook ernstig getwijfeld te worden aan uw bewering dat u afkomstig bent uit Logar, district Pul-i-Alam, en dat u hier tot aan uw vertrek naar Europa - in 2009 - heeft gewoond. Zo legt u een absoluut gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender aan de dag. U hebt geen idee in welk jaar u Afghanistan verlaten hebt. U stelt "dat het warm noch koud was en dat het misschien lente was" (CGVS vragen 18-25). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt wat de maanden van de lente zijn, begrijpt u eerst de vraag niet, waarna u het antwoord moet schuldig blijven (CGVS vragen 26-27). Op de vraag of dit voor of na Newroz was, antwoordt u: "Voor Newroz. Daar kenden we Newroz zelfs niet. Ik leerde het hier kennen". U bevestigt hiermee dat u in Afghanistan niet op de hoogte was van Newroz en dat u deze feestdag pas leerde kennen in België wat wel zeer merkwaardig is indien u recentelijk Afghanistan heeft verlaten. U slaagt er bovendien niet in Newroz op de kalender te plaatsen. U weet enkel dat dit het begin van het nieuwe jaar is (CGVS vragen 28-30). Het is ongeloofwaardig dat u 'Newroz', het begin van het nieuwe Afghaanse jaar, niet kan plaatsen op de Afghaanse kalender en niet kende terwijl u in Afghanistan was. Newroz is zonder meer één van de belangrijkste feestdagen in Afghanistan, wordt telkens gevierd op 21 maart (1 hamal), en heeft een grote symbolische waarde. Newroz kondigt het begin van de lente aan en in Afghanistan is het een officiële feestdag die door iedereen wordt gevierd. U heeft ook geen enkel benul van wat 'Haft Mewa' is, terwijl dit traditioneel bereid wordt met Newroz (CGVS vragen 204-205). Uw gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender en Newroz wordt hierdoor pijnlijk duidelijk en laat toe te twifelen aan uw herkomst uit Afghanistan, Logar. Wetende dat Newroz het begin van de lente aankondigt, duidt dit op een contradictie in uw verklaring: eerst situeert u uw vertrek in de lente en vervolgens zegt u dat het voor Newroz, dus voor het begin van de lente, was. Dit wijst erop dat u geen enkel besef hebt wanneer u vertrokken bent en dit ondermijnt dan weer de geloofwaardigheid van uw relaas. Een dergelijk ingrijpende gebeurtenis zou u toch moeten kunnen situeren in de tijd. Bovendien blijkt uit de vragenlijst van het CGVS dat u ongeveer vier maanden voordat u op 2 november 2009 in België aankwam, uit Afghanistan vertrokken bent. Dit betekent dat u begin juli 2009 zou moeten vertrokken zijn wat aanzienlijk later is dan 'vóór Newroz'. Daarnaast is uw verklaring in verband met de periode waarin het ANA u thuis kwam zoeken zeer onduidelijk en daardoor ook weinig geloofwaardig. U beweert na lang aandringen opnieuw dat dit "in de lente of zo" was (CGVS vragen

113-117). Verder verklaart u dat uw schapen al geschoren waren en dat u dit in de herfst doet (CGVS vragen 118-119). Bovendien heeft u zelf twee schapen en was uw vader tot zijn dood vijf à zes jaar geleden zelf herder (CGVS vragen 57, 60-61, 88, 150, 218-221). Hieruit blijkt ook dat u minstens 12 jaar - en waarschijnlijk ouder - was toen u stopte met rondtrekken en zich permanent in Bedak vestigde. Toch beweert u dat u hierover niets meer weet. Uw gebrek aan kennis hierover en over schapen tast uw geloofwaardigheid ernstig aan. Zo weet u ook niet welk soort schapen u bezit - ook al zijn het er maar twee - en lijkt u zelfs niet te beseffen dat er zoiets bestaat als verschillende rassen van schapen (CGVS vraag 53). Verder kwamen uw verklaringen met betrekking tot de Afghaanse munteenheid vreemd over. U had geen flauw benul van de veranderingen die de afghani's na de val van de taliban hebben doorgemaakt (CGVS vraag 64). Van iemand die beweert geboren en getogen te zijn in Afghanistan mag verwacht worden dat hij weet dat de afghani's gestegen zijn in waarde en dat munten de briefjes van 1, 2 en 5 afghani hebben vervangen. Als enige man in huis (uw broers hadden de taliban vervoegd) moet u toch met geld in aanraking zijn gekomen, ook al waren dit misschien slechts kleine bedragen. Dit laat toe verder te twifelen aan uw herkomst uit Afghanistan. Voorts bent u zich niet bewust van het feit dat het district Azra in 2005 bij Logar werd gevoegd en dat een deel van Charkh naar het nieuwe district Kharwar ging (CGVS vragen 41-42). Daarnaast is uw kennis van de prominente figuren in uw regio absoluut onvoldoende. U verklaart dat er in uw district geen districtshoofd is, terwijl u Atiqullah Lodin aanduidt als hoofd van de veiligheid, gouverneur en burgemeester van Pul-i-Alam (CGVS vragen 177-179). Wanneer u op deze inconsequentie gewezen wordt, herstelt u zich voor een deel en zegt u dat de veiligheidschef Atiqullah Lodin is en de burgemeester Mustafa Hasini (CGVS vraag 180). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, is deze Mustafa Hasini niet terug te vinden maar blijkt ene Muhammad Hashim Hussainkhel burgemeester van Pul-i-Alam te zijn. Bovendien wist u zoals hierboven al is aangekaart geen enkele lokale talibancommandant bij naam te noemen. Overigens is het frappant vast te stellen dat wanneer u gevraagd wordt naar de verkiezingen in Afghanistan u hier onomwonden op antwoordt dat u niets weet van verkiezingen "of ze hebben plaatsgevonden of niet" (CGVS vraag 161). Dat u hier niets over weet is niet aannemelijk, toch zeker niet van de meest recente presidentsverkiezingen in 2009, toen u zelf al een volwassen leeftijd had en u deelnam aan het openbare leven, waar zowel in het straatbeeld (propaganda) als via gesprekken de nakende verkiezingen, aan bod moeten zijn gekomen. Uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat u zowel van de veranderingen aan de bestuurlijke indeling van uw regio als van de veranderingen aan de afghani's en de verschillende verkiezingen niets weet. Bovendien kan u de reisweg van Bedak naar Kabul niet beschrijven omdat "het een beetje donker was en de ramen zwart waren door zwarte draden met gaatjes erin" (CGVS vragen 166-171). Dat de ramen volledig geblindeerd zouden zijn geweest, is weinig waarschijnlijk aangezien er geen enkele reden is waarom mensen langs de weg u niet zouden mogen zien in Afghanistan zelf. Het is ongeloofwaardig dat u zich niets herinnert van de weg die u aflegde naar Kabul. U beweert zelf haast nooit buiten uw dorp te zijn geweest (CGVS vraag 70). Naar Kabul reizen moet dan wel een grote indruk op u nagelaten hebben. Toch kan u deze indrukken niet weergeven. Daarnaast is uw kennis van de gebeurtenissen in uw streek abominabel. U weet niets over grote protesten in Pul-i-Alam en de blokkade van de hoofdweg tussen Kabul en Gardez (CGVS vragen 191, 196). Ook over een luchtaanval waarbij drie kinderen stierven, had u niets gehoord (CGVS vraag 197-198). Verder kan u geen informatie geven over herstellingen aan de hoofdweg naar de Kabul-Kandahar ring (CGVS vragen 185-186), kent u wel de Pul-i-Alam brug, maar kan u ze niet beschrijven (CGVS vragen 188-189) en kent u geen Afghaanse zangers of zangeressen (CGVS vraag 206). U kent evenmin het 'Provincial Reconstruction Team' in uw regio, terwijl zij verschillende projecten - waaronder herstellingswerken - hebben lopen in uw regio (PRT, CGVS vraag 187). Indien u werkelijk afkomstig bent uit de streek van Pul-i-Alam moet u op zijn minst iets vernomen hebben over de PRT. Voorts kent u de 'Tera pass' niet die de verbinding is tussen de provincies Logar en Paktya en in 2006 werd verbeterd en geasfalteerd (CGVS vraag 181). Dat uw kennis van uw regio te wensen overlaat, blijkt ook uit het feit dat u 'Pattakhel, Jabbarkhel en zo' in het district Muhamad Agha plaatst en niet - zoals het eigenlijk is - in het district Baraki Barak (CGVS vraag 211-212). U weet duidelijk niet dat het district dat praktisch aan uw dorp grenst, Baraki Barak is en niet Muhamad Agha die aan de andere kant van uw district grenst. Iemand die beweert bijna zijn hele leven in die regio te hebben doorgebracht zou hiervan redelijkerwijs beter van op de hoogte moeten zijn. Al deze gebeurtenissen, feiten en prominente figuren of op z'n minst enkele ervan zouden toch een significante invloed op uw dagdagelijkse leven uitgeoefend moeten hebben of toch bij u bekend moeten zijn. Dat u hierover zo goed als niets kan zeggen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit Afghanistan, Logar. Dat u niet naar school zou zijn geweest is hiervoor geen afdoende verklaring. De hierboven aangestipte kennis maakt deel uit van het dagdagelijkse leven, van uw onmiddellijke leefwereld, van uw directe omgeving én zijn aldus zeer zichtbaar, ook voor iemand die niet naar school is gegaan. De gouverneur kan u wel correct benoemen net als de omliggende dorpen en bepaalde wegbeschrijvingen. Zo lijkt u ook op de hoogte te zijn van de ontvoering van Abdul Wali Ahmadzai (CGVS vragen 191-194). Maar geplaatst tegenover de

zaken en gebeurtenissen die u niet kent, is deze kennis lang niet overtuigend genoeg. De zaken en gebeurtenissen die u tijdens het gehoor werden voorgelegd, betreffen belangrijke gebeurtenissen in uw regio van herkomst en zaken waarmee elke Afghaan uit die regio vertrouwd zou moeten zijn. Het feit dat u deze niet kent en enkele andere wel, lijkt erop te wijzen dat bepaalde informatie ingestudeerd is. Hierdoor kan uw beweerde herkomst uit Logar in 2009 verder in vraag gesteld worden. Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen kan er aan uw beweerde herkomst uit Nangarhar, Kot, Afghanistan geen geloof worden gehecht. Alle informatie waarop het CGVS zich baseert, werd toegevoegd aan het administratieve dossier (groene map). De vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen, de aantasting van uw algehele geloofwaardigheid, laten niet toe u het voordeel van de twijfel toe te kennen voor wat betreft de essentiële feiten van uw asielrelaas, noch laten zij toe uitsluitel te geven over uw Afghaanse afkomst, meer bepaald uit de provincie Logar. Bijgevolg kan u op basis van deze afkomst evenmin de status van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet worden toegekend. Uw verklaringen laten niet toe een correcte inschatting te maken van uw eventuele nood aan bescherming. Tot slot, de door u neergelegde 'taskara' kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) kunnen Afghaanse documenten, via corruptie, gemakkelijk verkregen worden, zowel in Afghanistan als daarbuiten."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de volgende schendingen aan: schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, schending van de artikelen 196 tot en met 199 van het *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, schending van de zorgvuldigheidsplicht, schending van artikel 8.2 van Richtlijn 2005/85, schending van de artikelen 4, 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en een onbetwistbare beoordelingsfout.

Verzoeker stelt vooreerst dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd omdat de commissaris-generaal niet genoeg rekening heeft gehouden met zijn profiel en daardoor de artikelen 4, en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 heeft geschonden.

Verzoeker wijst erop dat hij niet aanwezig was bij de aanval en dat het moeilijk is om contact te houden met zijn familieleden omdat het telefoonnetwerk ginder heel slecht is. Hij stelt dat het in Afghanistan niet gemakkelijk is om het leger en de politie uit elkaar te houden omdat voor beiden hetzelfde woord wordt gebruikt. Hij stelt dat het voor de politie niet gemakkelijk was om zijn broers vast te krijgen omdat ze weinig langskwamen. Hij stelt dat de autoriteiten misschien dachten dat hij ook deel uitmaakte van de taliban en dat ze misschien hoopten informatie te verkrijgen. Hij stelt dat zijn broers niet zullen aanvaarden dat hij naar het westen is gevlucht. Hij stelt ook dat hij op het ogenblik van de feiten in elk geval erg jong was.

Verder verwijst verzoeker naar informatie waaruit volgens hem blijkt dat de taliban niet toelaten om Newroz te vieren. Verzoeker wijst er ook op dat hem maar één vraag werd gesteld over de Afghaanse munteenheid en stelt dat het onzorgvuldig is om daaruit te besluiten dat hij niet uit Afghanistan komt. Hij stelt dat de commissaris-generaal artikel 17, §2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 schendt door hem hier niet mee te confronteren. Hij wijst er ook op dat hij de weg van Bedak naar Kaboel maar één keer aflegde.

Verzoeker legt tot slot nog een nieuw document neer dat hij heeft verkregen uit Logar.

Samengevat vraagt verzoeker in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad wijst erop dat hij volgens artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging kan overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal niet genoeg rekening heeft gehouden met zijn profiel en

daardoor de artikelen 4, en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 schendt. Daargelaten dat verzoeker niet aantoont dat de Raad deze voorgehouden onregelmatigheid niet kan herstellen of dat de Raad hierdoor niet over de grond van het beroep kan oordelen blijkt uit de bestreden beslissing dat er wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers individuele achtergrond, zodat niet kan worden ingezien hoe de toepassing van artikel 4 en 27 van voormeld koninklijk besluit een ander licht zou werpen op de beslissing. Zo oordeelde de commissaris-generaal dat verzoeker erg vaag blijft over de incidenten die nochtans de concrete aanleiding voor zijn vlucht uit Afghanistan vormden, namelijk het bezoek van de Amerikanen en het ANA. Het gegeven dat hij ongeschoold is en nog erg jong was op het moment van de feiten, verandert deze vaststelling niet. Met betrekking tot belangrijke feiten die de essentie van het asielrelaas uitmaken, mag ook van een jeugdig persoon met een geringe of geen opleiding immers worden verwacht dat deze in staat is voldoende coherente en duidelijke informatie te verstrekken betreffende gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt of die de concrete aanleiding vormden voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Bovendien kan er wat betreft verzoekers jeugdige leeftijd nog op gewezen worden dat de Dienst Voogdij op basis van een medisch onderzoek op 19 november 2009 tot het besluit is gekomen dat verzoeker op datum van het onderzoek een leeftijd heeft ouder dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een tweetal jaar een goede schatting is. Waar verzoeker bij het verzoekschrift een schrijven van de Orde van Geneesheren toevoegt (stuk 4) om de zekerheid van de resultaten van dergelijke medische tests te betwisten, wijst de Raad erop dat indien verzoeker het resultaat van de analyse uitgevoerd in opdracht van de Dienst Voogdij betwist, hij tegen deze beslissing beroep kon instellen bij de Raad van State en dit binnen de 60 dagen na betekening van de beslissing door de Dienst Voogdij. Verzoeker kan het resultaat van het medisch onderzoek aldus nu niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijk voorziene beroepsmogelijkheid is.

Verder stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal artikel 17, §2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 niet heeft geschonden. Dit artikel verplicht de ambtenaar van het Commissariaat-generaal om de asielzoeker in de loop van het gehoor te wijzen op tegenstrijdige verklaringen die de asielzoeker heeft afgelegd in vergelijking met de door hem gedane verklaringen en zijn reactie daarop te noteren. De ambtenaar van het Commissariaat-generaal is op grond van dit artikel echter niet verplicht om de asielzoeker tijdens het gehoor te wijzen op het feit dat zijn antwoorden niet overeenstemmen met de algemene informatie waarover hij beschikt (RvS, 22 september 2004, nr. 135.204).

Wat betreft de verwijzing naar de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties tenslotte merkt de Raad op dat deze geen juridisch bindend karakter heeft doch enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 8 juli 2005, nr. 147.503).

2.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd omdat (I) verzoeker er niet in geslaagd is zijn zelfverklaarde vrees voor vervolging aannemelijk te maken omdat (i) verzoekers asielrelaas erg oppervlakkig blijft en hij vaag is over essentiële elementen van zijn asielrelaas, zoals het bezoek van het Afghaanse nationale leger (ANA) en van de Amerikanen; (ii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde in verband met het eerste bezoek; (iii) verzoeker ook na zijn vertrek uit Afghanistan geen pogingen heeft ondernomen om meer informatie over de 'invallen' van de Amerikanen en het ANA te bekomen; (iv) het weinig geloofwaardig is dat het ANA en de Amerikanen verzoeker zouden viseren; (v) verzoekers kennis over de activiteiten van zijn broers voor de Taliban, hun commandanten en de structuur of de organisatie van de Taliban erg gering is; (vi) op basis van een medisch onderzoek werd besloten dat verzoeker, in tegenstelling tot wat hij zelf beweerde, niet minderjarig blijkt te zijn; én omdat (II) er ernstig dient getwijfeld te worden aan zijn bewering dat hij afkomstig is uit Logar, district Pul-i-Alam en dat hij hier tot aan zijn vertrek naar Europa, in 2009, heeft gewoond, waardoor hem evenmin de status van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 §2 c) van de vreemdelingenwet kan worden toegekend.

2.4. De Raad hecht geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De commissaris-generaal heeft terecht opgemerkt dat verzoeker geen details kan geven over het bezoek van het leger en het bezoek van de Amerikanen bij hem thuis en dat verzoeker ook geen enkele moeite deed om over deze gebeurtenissen meer te weten te komen. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn relaas. De beslissing om zijn land te ontvluchten is immers geen gemakkelijke beslissing, zeker niet voor iemand die jong is, zodat mag worden verwacht dat deze beslissing niet lichtzinnig wordt genomen. Verzoeker wijst erop dat hij niet aanwezig was bij de aanval en dat het moeilijk is om contact te houden met zijn familieleden omdat het telefoonnetwerk ginder heel slecht is. Dit betoog doet echter geen afbreuk aan het feit dat het niet aannemelijk is dat iemand zijn land ontvlucht zonder te weten of er daarvoor enige

reden is. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker vanuit België nog telefonisch contact heeft gehad met zijn familieleden in Afghanistan. Bijgevolg had hij de mogelijkheid om meer informatie te vragen. Verzoeker weet ook niet wat er in de brief staat die de Amerikanen bij hem thuis hebben achtergelaten. Nochtans verklaarde verzoeker dat zijn schoonbroer de brief heeft en dat hij nog heeft gebeld met zijn schoonbroer, zodat mag worden verwacht dat verzoeker aan zijn schoonbroer zou vragen wat er in de brief staat. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij zijn schoonbroer heeft gevraagd om de brief op te sturen (gehoorverslag, vraag 148). Het is dan niet aannemelijk dat verzoeker deze brief niet voorlegt.

Daarnaast hecht de Raad ook geen geloof aan verzoekers beweerde herkomst. Verzoeker kent immers de Afghaanse jaarteling niet en hij heeft het Afghaanse nieuwjaar pas in België leren kennen. Uit het artikel dat verzoeker aan zijn verzoekschrift heeft toegevoegd, blijkt niet dat de taliban niet toelaten om nieuwjaar te vieren. Het artikel vermeldt enkel dat tijdens het talibanbewind de feestelijkheden rond nieuwjaar verboden waren, omdat tijdens dit bewind dansen en muziek illegaal waren. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat newroz juist één van de belangrijkste feestdagen in Afghanistan is, dat reeds duizenden jaren wordt gevierd in de regio. Newroz is één van de belangrijkste feestdagen in Afghanistan, wordt telkens gevierd op 21 maart (1 hamal) en heeft een grote symbolische waarde. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat verzoeker, indien hij werkelijk afkomstig zou zijn uit Afghanistan, newroz niet kan plaatsen op de Afghaanse kalender en hij het niet kende in Afghanistan. Daarnaast weet verzoeker ook niets over de veranderingen die de Afghaanse munteenheid heeft ondergaan. Het feit dat hierover maar één vraag werd gesteld, doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Verder antwoordt verzoeker op de vraag of hij voor of na de recentste presidentsverkiezingen Afghanistan heeft verlaten dat hij over de verkiezingen niets weet en dat hij niet weet of die hebben plaatsgevonden (gehoorverslag, vraag 161). Het is zeer opmerkelijk dat de recentste presidentsverkiezingen verzoeker volledig zijn ontgaan en dat hij niet eens kan zeggen of ze hebben plaatsgevonden. Bijgevolg maakt verzoeker zijn beweerde herkomst uit Afghanistan niet aannemelijk.

Het nieuwe stuk dat verzoeker aan zijn verzoekschrift heeft toegevoegd, verandert niets aan deze vaststellingen. Het gaat immers om een fotokopie en aan fotokopieën kan geen bewijswaarde worden toegekend aangezien ze gemakkelijk zijn te vervalsen.

Waar verzoeker verwijst naar een arrest van de Algemene Vergadering van 26 juni 2010, wenst verweerder te antwoorden dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verzoekers Afghaanse nationaliteit op zich niet in twijfel wordt getrokken maar wel zijn vermeende afkomst uit Logar, district Pul-i-Alam en zijn verklaring hier tot aan zijn vertrek naar Europa te hebben gewoond.

Aangezien verzoekers afkomst uit Logar, district Pul-i-Alam en zijn verklaring dat hij hier tot aan zijn vertrek naar Europa in 2009 heeft gewoond, niet geloofwaardig is kon de commissaris-generaal terecht besluiten dat aan verzoeker op basis van zijn afkomst de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 §2 c) van de vreemdelingenwet niet kan worden toegekend, daar zijn verklaringen niet toelaten een correcte inschatting te maken van zijn eventuele nood aan bescherming. De aan het verzoekschrift toegevoegde informatie over de veiligheidssituatie in Logar verandert niets aan deze vaststelling.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER